

Krajský soud v Brně
prošednictvím:
Městský soud v Brně
Polní 39
602 00 Brno

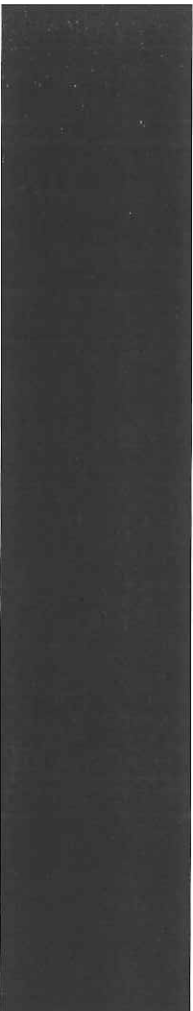
k č. j. [redacted]

f

Navrhovatelky :

- a) [redacted]
- b) nezletilá [redacted]
- c) nezletilá [redacted]

Odpůrce :

o návrhu na vydání předběžného opatření podle § 405 odst. 1 z. ř. s.

Odvolační odpůrce proti usnesení Městského soudu v Brně sp. zn. [redacted]
[redacted]

Příloha: Plná moc

DATOVOU SCHRÁNKOU

Dne [redacted] odpůrci doručeno usnesení Městského soudu v Brně sp. zn. 53/2017 - 39 ve věci návrhu na vydání předběžného opatření podle § 405 odst. 1 z. kterým soud rozhodl takto:

I. Soud nařizuje toto předběžné opatření:

1. odpůrci [redacted], se ukládá povinnost nevstupk do společného obydlí na adrese [redacted] bezprostředního okolí a nezdířoval se tam
2. Odpůrci [redacted], jakož i do j setkávání s navrhovatelkami a dále povinnost zdržet se navazov kontaktu s navrhovatelkami jakýmkoli způsobem.

II.

Odpůrce [redacted] je povinen uhradit České republik soudní poplatek ve výši 1.000,-Kč na účet Městského soudu v Brně do tří dn od právní moci tohoto usnesení.

III.

Navrhovatelkám se nepřiznává náhrada nákladů tohoto řízení.

II.

Proti výroková č. I a II. tohoto usnesení podává odpůrce

odvolání

Z důvodů uvedených v § 205 odst. 2 písm. e) a g) občanského soudního řádu a to, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

V odůvodnění soud prvního stupně uvádí, že si soud pro zjištění skutkového stavu věci vyžádal spis Policie ČR sp. zn. [redacted], který ale soudu prvního stupně nebyl poskytnut.

Jak soud prvního stupně uvádí dle § 402 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních: „Návrh na nařizení předběžného opatření musí obsahovat též vylicení skutečností, které osvědčují, že je společné bydlení navrhovatele a odpůrce v dané nebo bytě, ve kterém se nachází společná domácnost, pro navrhovatele nenesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí věci navrhovatelé nebo jinému, kdo ve společné domácnosti žije, anebo vylicení skutečností, které osvědčují nežádoucí sledování nebo obtěžování navrhovatele.“ V návaznosti na toto zákonné ustanovení soud prvního stupně uvedl, že „na základě výše

41-

uvedených skutečností má soud za osvědčené, že odpůrce se dopouští vůči navrhovatelce jednání, které naplňuje znaky uvedené v § 402 odst. 1 z.ř.s. To znamená, že byly osvědčeny skutečnosti týkající se především psychologického násilí páchaného vůči navrhovatelce a nezletilým dětem ve smyslu verbálních útoků, někdy doprovázených násilím fyzickým ve formě třesení či hazení věcí po navrhovatelce. S tímto závěry soudu prvního stupně odpůrce nesouhlasí, jelikož si nemyslí, že by tyto závěry soud prvního stupně měl dostatečně podloženy konkrétně prokázanými skutečnostmi. Zejména za zcela neopodstatněné a nepodložené důkazy považuje odpůrce tvrzení soudu prvního stupně, že byly osvědčeny skutečnosti týkající se především psychologického násilí páchaného vůči navrhovatelce a nezletilým dětem ve smyslu verbálních útoků, někdy doprovázených násilím fyzickým, přestože v odůvodnění soud prvního stupně uvedl následující skutečnosti:

1. Soud prvního stupně zejména vycházel ze záznamu o podaném vysvětlení na Policii ČR ze dne [REDAKCE] kde navrhovatelka popisovala údajné chování odpůrce vůči navrhovatelce. Jedná se ovšem o výpověď navrhovatelky, která je nepodložená důkazy.
2. Ze zprávy Mateřské školy [REDAKCE] vyplývá, že nezletilá [REDAKCE] dochází do školky pravidelně. Dále že o otci se nepřítelesky nevyjadřuje, přála by si, aby všichni byli spolu. Zmínila se, že maminka vyhodila tatínkovi mobil.
3. Ze zprávy Základní školy, [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] vyplývá, že nezletilá [REDAKCE] o obou rodičích mluví hezky, na chování otce si ona ani matka nestěžovaly.
4. Ze zprávy ošetřující lékařky ze dne [REDAKCE] vyplývá, že na fyzické napadení ze strany odpůrce si matka ani děti nestěžovaly, ani nebyly pozorovány známky týrání.
5. Ze zprávy opatrovníka nezletilých ze dne [REDAKCE] vyplývá, že bylo provedeno šetření v bydlišti nezletilých dne [REDAKCE]. Nezletilá [REDAKCE] opatrovníkovi uvedla, že otec jim nikdy neublížil a byly s ním brustit. Odpůrce opatrovníkovi uvedl, že se o dcery staral, vodil je do školy a školky v závislosti na jeho směny v zaměstnání. Dále uvedl, že než bylo rozhodnuto o jeho vykazání z bytu, trávil všichni o víkendů čas společně, děti vzal brustit. Opatrovník nezletilých uzavřel, že do vykazání otce nebyly zjištěny skutečnosti nasvědčující násilnému jednání z jeho strany k nezletilým dcerám.

Na základě závěrů z výše uvedených zpráv odpovědných osob nelze dojít k závěru, že by byly dostatečně osvědčeny skutečnosti, že dochází k psychologickému či fyzickému násilí, když zejména ošetřující lékařka uvedla, že neshledala známky týrání a ani navrhovatelky si jí nestěžovaly na fyzické napadení odpůrcem.

Soud prvního stupně dále uvedl, že: „pokud se týká tvrzeního psychologického násilí páchaného na navrhovatelce, nebylo možné doplnit důkazy o policejní trestní spis. Nicméně soud vzal za prokázané skutečnosti tvrzené v podaném vysvětlení na Policii ČR navrhovatelkou, když policie nekončila prověřování a čeká na výsledky znaleckých posudků. Další informace o trestním řízení nebyly ze strany policie možné poskytnout. Odpůrce uvádí, že dané tvrzení

soudu prvního stupně je značně rozporné a nelze s ním souhlasit, zejména za situace, že soud považuje skutečnosti sdělené navrhovatelkou Poličií ČR za prokázané, přestože prověřování policie nebylo ukončeno a na zásadní znalecké posudky se čeká.

Dále soud prvního stupně uvedl: „Niměně ze zpráv opatrovníka nezletilých a ošetřující lékařky lze vyčíst indicie nasvědčující tomu, že v rodině s největší pravděpodobností po delší přítomny: “ Odpůrce považuje tento závěr za absurdní. Soud prvního stupně uvádí, že dochází k psychologickému násilí vůči navrhovatelce na základě indicií ze zpráv ošetřující lékařky a opatrovníka. Ale jak již bylo uvedeno výše, tak z těchto zpráv vyplývá zejména ta skutečnost, že k žádnému psychologickému nebo fyzickému násilí vůči navrhovatelce nebo nezletilým dětem nedochází. Žádná z těchto zpráv neposkytla žádný závěr o tom, že k psychologickému či fyzickému násilí docházelo. Sám soud prvního stupně následně uvedl, že „na druhé straně negativní vztah k otci osvědčen nebyl.“ Odůvodnění soudu působí dojmem, že byly pouze mechanicky odcitovány skutečnosti uvedené v podání vysvětlení navrhovatelky, aniž by soud prvního stupně tyto skutečnosti řádně zhodnotil.

Krajský soud v Brně v usnesení sp. zn. [redacted] kterým byl rozsudek Městského soudu v Brně sp. zn. [redacted] zrušen a věc byla vrácena soudu zpět, uvedl: „soud prvního stupně řízení zahájil vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť při osvědčování skutkového stavu zcela rezignoval na vyšetřovací zásadu, kterou je tento typ řízení ovládan. V jejím rámci je soud povinen zjistit všechny skutečnosti důležité pro rozhodnutí, přičemž není omezen na skutečnosti, které uvádějí účastníci, a provést i jiné důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, než byly účastníky navrhovány.“ A dále Krajský soud v Brně soudu prvního stupně uložil povinnost, že v rámci přiměřené aplikace § 402 odst. 1 z. ř. s. Odpůrce uvádí, že soud si sice zjistil skutečnosti důležité pro rozhodnutí dle návrhu na vydání předběžného opatření, ale vyvodil z nich zcela nespřávné závěry.

Odpůrce byla napadeným usnesením uložena povinnost, aby nevstupoval do společného obydlí, ani do jeho bezprostředního okolí a nezdržoval se tam a dále mu byla uložena povinnost zdržet se setkávání s navrhovatelkami a zdržet se nenavazování kontaktu s navrhovatelkami. Je zřejmé, že tímto usnesením bylo významným způsobem zasaženo do základních práv a svobod odpůrce, a je tedy na místě, aby rozhodnutí soudu spočívalo do skutečностей podložených jasnými důkazy a ne pouhými indiciemi, na které odkazoval soud prvního stupně ve svém odůvodnění.

III.

Z usnesení soudu prvního stupně není ve smyslu § 157 odst. 2 občanského soudního řádu zcela zřejmé, na základě jakého skutkového stavu soud prvního stupně rozhodoval. Odpůrce postřádá ucelenou a srozumitelnou konstrukci rozhodnutí, z níž by bylo patrné, jaké konkrétní skutečnosti měl soud prvního stupně za prokázané, případně které převzal ze zjištění uskutečněných v rámci trestního řízení a jaký učinil závěr o skutkovém stavu věci.